

Nederland voor tennisdroom

In het shirt van Curaçao.

Niels van Dam is op 3 oktober 1998 in Willemstad geboren en heeft de Nederlandse nationaliteit. Zijn KNLTB-ranking is, sinds 27 november 2016, 118. FOTO SLARAAK.COM

„In eerste instantie gewoon om te kijken naar hen, en om daarvan misschien wat te kunnen leren.“ Omstandigheden zorgden er echter voor dat er een plekje op het toernooi overbleef. Van Dam wilde die plaats wel invullen. „Dan verlies je in de eerste ronde maar genadeloos. Door altijd uitdaging op te blijven zoeken, word je wel beter.“

Professioneler

Om weer een stap verder te komen, was het nodig om naar het buitenland te gaan. Toen hij bijna twaalf jaar oud was, verliet Niels van Dam zijn vader en moeder. Het tennis in de Verenigde Staten bood hem namelijk veel meer kansen. „De sport is daar veel minder kleinschalig, waardoor ik niet meer steeds tegen dezelfde jongens speelde. Die ken je na een tijdje ook wel door en door.“ Ook waren daar grotere toernooien.

„Maar het belangrijkste“, meent Van Dam, „is dat daar veel meer faciliteiten en middelen aanwezig waren. Voor het eerst deed ik aan verschillende type trainingen, bijvoorbeeld krachttraining in de ochtend, conditietraining en techniektraining in de middag. En ik werkte er voor het eerst met fysiotherapeuten. Dat kende ik daarvoor helemaal nog niet. Op het vasteland werd de sport een stuk professioneler aangepakt.“

Hij woonde in de VS bij zijn coach. „Die had zelf drie kinderen en toch genoeg ruimte in huis, dus dat was geen probleem.“ Het bood nog een voordeel. „Als je met je trainer samen woont, ga je meteen ook veel beter op je voeding letten. Je kunt niet anders.“ Het leek erop dat Van Dam zijn tweede thuis

had gevonden in de Verenigde Staten. Ook het tennis verliep succesvol. „Met een team werden we vierde van de staat Florida“, herinnert hij zich.

Tot op een bepaald punt. In verband met zijn paspoort, de Nederlandse en niet de Amerikaanse, mocht hij aan bepaalde toernooien niet meedoen. Na een tijdje vielen er niet meer genoeg punten te winnen om hoger op te komen. Een nieuwe verhuizing was noodzakelijk. Hij koos voor Nederland en ging wonen bij zijn oom en tante.

Doelen

Niels van Dam woont nu drie jaar in Nederland. Inmiddels is hij gestegen tot plaats 118 op de ranking van alle Nederlandse mannen, ondanks een blessurerijk 2016 waarin hij niet zo veel wedstrijden kon spelen.

„Het eerste doel van het volgende seizoen is te stijgen naar een plaats in de top-100 of top-80 van de herenranking

van de Koninklijke Nederlandse Lawn Tennis Bond (KNLTB).“ Het tweede doel is veel wedstrijden in het internationale profcircuit te gaan spelen. „Daar wil ik punten pakken“, zegt de 18-jarige tennisser. Hij is realistisch en kent zijn verbeterpunten. „Fysiek blijven ontwikkelen is natuurlijk belangrijk, maar vooral moet ik hard gaan werken aan mijn voetenwerk om verder te komen.“

Hij werkt daaraan met de begeleiding van de Tennis Academy Henk van Hulst. Willem-Jan van Hulst traint hem daar. Ook voormalig toptennisser Sjeng Schalken, ooit halvefinalist op de US Open, deelt zijn ervaring op die tennisschool met jonge talenten. Na al het blessureleed - hij scheurde een spier in zijn been - heeft Van Dam weer veel vertrouwen om door te groeien.

„Soms valt je motivatie wel weg door zoveel pech. Dan verlies je de hoop even. Maar ik ben in september nog een keer lekker

met wat tennisvrienden op vakantie geweest naar mijn moeder en zusje op Aruba en dat biedt weer een nieuwe mindset.“

Een andere zet richting succes op de tennisbaan is alweer gedaan. „Ik woon sinds kort op een sportcampus gelieerd aan NOC*NSF (Nederlands Olympisch Comité, Nederlandse Sport Federatie)“, vertelt hij. Talentvolle Nederlandse sporters kunnen op zo'n locatie hun manier van leven aanpassen aan de sport die zij bedrijven. Een van de voordelen is dat de betreffende sporter vlakbij Nationaal Sportcentrum Papendal - de thuisbasis van veel partijen

binnen de topsport, gelegen aan de rand van Arnhem - woont. „Ook helpt het om scherper te letten op wat je eet en drinkt.“

Hoer dan ook, het was nodig om naar Nederland te verhuizen, geeft Van Dam toe. „Ik volg het tennis op Aruba en Curaçao niet meer specifiek, omdat ik zelf vooral bezig ben met de competities in Nederland, Duitsland en België. Maar er zijn, denk ik, maar enkele tennissers van mijn niveau. Om te ontwikkelen zijn nieuwe tegenstanders om de zoveel tijd belangrijk.“ Daarmee wil hij niet zeggen dat er voor de tennissport op de eilanden geen toekomst ligt, benadrukt hij. „Er zijn dan echter wel faciliteiten nodig.“

Over zichzelf kan hij duidelijk zijn. „Ik maak dit jaar, naast het tennis, mijn school (de havo, red.) af. Daarna neem ik een tussenjaar om alles op alles te zetten voor de sport. Dat wordt dus een heel belangrijk seizoen voor me. In 2017-2018 moet ik echt concrete resultaten neer gaan zetten, laten zien dat ik alle moeite die erin is gestopt tot prestaties kan leiden in het internationale profcircuit“, laat Van Dam weten.

„Lukt dat niet, dan begin ik daarna aan een opleiding. Lukt dat wel, dan is mijn grootste droom ooit een Grand Slam-toernooi (Roland Garros, US Open, Australian Open of Wimbledon) te winnen.“

Van Dam voorafgaand aan een internationaal jeugdtoernooi.